Dosarul nr.1-15/2026; 1-26004141-51-1-15012026

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

22 mai 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinței, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Sergiu COLESNIC
Apărătorului inculpatului, avocatul Tudor ȚURCANU
În prezența:
Inculpatei Eugenia SĂRĂTEANU

a judecat în şedinţă publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Eugenia SĂRĂTEANU, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliată în *****, studii medii incomplete, concubinaj, anterior condamnată prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11.05.2025 în baza art.320[1] Cod penal la o pedeapsă sub formă de 130 ore MNFC; - prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16.03.2018, în temeiul art.186 alin.(2) Cod penal, a fost încetată în legătură cu împăcarea părților, moldovancă, cetățeană a Republicii Moldova, *de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal*.

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Perioada de examinare: 12.02.2026 – 22.05.2026;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Ungheni, Sergiu Colesnic, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoaşterea inculpatei, **Eugenia SĂRĂTEANU,** vinovată de comiterea infracţiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal și să fie aplicată pedepsa sub formă de 1 an 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit art.90 Cod penal de suspendat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani. Conform art.90 alin.(6) lit.a), g) Cod penal de obligat inculpata să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să participe la programele probaționale. Mijloacele materialele de probă de păstrat la cauza penală. A revoca obligația de a se prezenta și a aplica obligația de a nu părăsi țara până la definitavarea sentinței.

Apărătorul inculpatului, avocatul Tudor Țurcanu, în dezbateri judiciare, a pledat pentru stabilirea inculpatei a unei pedepse neprivative de libertate;

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Eugenia SĂRĂTEANU**, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea lor, având scopul neexecutării măsurilor stabilite în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie emisă de Judecătoria Ungheni, la 20 august 2025, în dosarul nr.2o/pr-55/2025, prin care ultima a fost obligată pentru perioada de 3 luni, începând cu 20 august 2025 ora 14:30 min. de a părăsi locuința victimei situată în ***** și de a sta departe de domiciliul victimei fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asurpra bunurilor, obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce i-ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu el, interzicerea oricărui contact inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu alte persoane dependente de ea, deși a fost prevenită despre consecințele neexecutării acestei ordonanțe contrar interdicțiilor dispuse de instanța de judecată, în perioada de timp din 03 septembrie 2025 până la 11 septembrie 2025 a expediat mai multe mesaje text de pe numărul de telefon +*****în adresa lui Căpățîna Nicolai, a postat comentarii pe rețeaua de socializare „Tik-Tok", precum și a efectuat mai multe apeluri de pe numărul de telefon +*****în adresa ultimului.
2. În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpata, **Eugenia SĂRĂTEANU**, fiind asistată de apărătorul, Tudor Țurcanu, a înaintat instanţei cererea prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptei incriminate.
3. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că fapta incriminată există, constituie infracţiune, a fost săvârşită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatei.
4. De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatei fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
5. În asemenea condiţii, cererea inculpatei de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.
6. Inculpata, **Eugenia SĂRĂTEANU**, fiind audiată în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
7. Aşa, inculpata a relatat instanţei că se căiește de cele comise și recunoaște vina integral. Cu Nicolae Căpățînă sunt împreună de 4 ani și locuiesc în concubinaj. Au un copil minor. În prezent locuiesc împreună. Nu are posibilitatea să execute ore, deoarece are copii minori.
8. Apărătorul și procurorul cu cererea înaintată de către inculpată, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
9. Analizând declaraţiile inculpatei depuse în şedinţa de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.

10. Fapta reţinută în sarcina inculpatei este confirmată şi prin materialul probator administrat în cauza penală, şi anume:
    - **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Căpățînă Nicolae,** care a declarat că locuiește pe adresa sus numită cu Sărăteanu Eugenia, cu ultima au locuit până în luna august curent, după care în urma unei certe și a Ordonanței de protecție Eugenia a fost recunoscută ca agresoare, au fost separați până de curând, undeva de pe data de 21.11.2025 ultima a revenit la el unde locuiesc împreună și totul este bine. A menționat faptul că împreună au un copil de 8 luni, ultima primii doi ani era o femeie liniștită la locul ei, dar de aproximativ un an a început să-l gelozeze din acest motiv au început certurile între ei. Se agresau verbal și fizic reciproc. Eugenia s-a supărat pe el și s-a dus la casa părintească, însă tot ea îl suna periodic și îl agresa verbal, drept urmare la data de 17.08.2025 ultima a venit acasă cu copilul lor comun, au sărbătorit împreună parcă era totul bine, drept urmare acesteia i s-a părut că el și-a găsit pe cineva și aceasta a depus plângere pe el precum că a violat-o ceea ce de fapt nu a fost așa, deoarece au avut un act sexual benevol cu ea. Drept urmare la data de 20.08.2025 a depus și el cu scop de răzbunare cerere pentru Ordonanță de protecție în instanța de judecată, deoarece când a fost acuzat de infidelitate atunci s-au certat și ultima a luat cuțitul în mână și i-a spus că îl omoară dacă mai umblă cu alte femei. Tot atunci ultima a chemat poliția unde în privința lui a fost intentat un ordin de restricție pe 10 zile, fiind obligat să părăsească domiciliul său, ceea ce și făcut, peste vreo zi a văzut că un iepure de-al lui era mort și a presupus că Eugenia l-a omorât. Din data de 20.08.2025 când a primit ordonanța de protecție și concubina a fost recunoscută ca agresoare, ultima l-a mai sunat, i-a mai scris pe „Tic-Tok” și pe telefonul său, unde l-a rugat să cumpăr scutece la copil, s-o ajute să întrețină copilul, apelurile au fost efectuate de la începutul lunii septembrie 2025, dar mai exact la 03.09.2025 până la 11.09.2025, la ce a mai sunat-o și el, îl mai suna și ea, s-au certat prin mesaje, după care Eugenia i-a comunicat iarăși că va mai depune plângeri pe el, la care el i-a comunicat că și el depune plângere pe ea că a încălcat ordonanța de protecție, ceea ce și a făcut. A prezentat un DV-R pe care sunt înscrisuri precum că ea l-a contactat telefonic și i-a scris mesaje, dar nu s-a gândit că se va ajunge la așa ceva. Nu dorește să fie recunoscut ca parte vătămată pe caz, nu are obiecții față de Eugenia, dorește să-și continue viața împreună, recunoaște faptul că nu are frică de Eugenia, ordonanța a fost obținută doar cu scop de răzbunare (f.d.31-32);
    - **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Cibotari Nadejda,** care a declarat că activează în calitate de ofițer de sector, sectorul nr. 5 Cetireni al IP Ungheni. Din luna august-septembrie a deservit s.Grozasca r.Ungheni. Pe Căpățînă Nicolae și Sărăteanu Eugenia îi cunoaște bine, deoarece deseori au fost solicitări la serviciul 112, precum că se agresau reciproc verbal și fizic. La fața locului se constata că agresivitatea venea mai mult din partea cet.Sărăteanu Eugenia, ultima și efectua apelurile în cauză, doar că refuza de a accepta îndreptările la medicul legist dar pe integritatea corporală a ei nici nu se observau careva semne de agresiuni fizice. Dde fapt nu se adevereau cele declarate și ultima într-un final comunica că l-a văzut pe concubin cum discuta cu o femeie și că gelozia o provoacă să inițieze diferite conflicte cu concubinul său fapt ce o determina ca semn de răzbunare să solicite intervenția poliției, iar din discuții cu Căpățînă Nicolae se stabilea că de fapt Eugenia îl agresează atât verbal cât și fizic. La data de 17.08.2025, iarăși a avut loc un conflict dintre cei doi unde s-a stabilit că la fel au sărbătorit împreună după care s-a iscat un conflict între cei doi unde la fața locului s-a

stabilit că ultimii s-au agresat fizic reciproc, Eugenia a luat cuțitul de pe masă și l-a amenințat pe concubin drept urmare acesta a tăiat un iepure și l-a aruncat în mijlocul gospodării în semn de protest. În continuare Căpățînă Nicolae a solicitat organelor de drept ajutor, deoarece are un copil minor cu Sărăteanu Eugenia, însă aceasta este agresivă și îi este frică să nu-i facă un rău. La 20.08.2025, ultimul a scris o cerere pentru ordonanța de protecție (f.d.33-34);

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Mutu Rodica,** care a declarat că activează în calitate de inspector la BP Călărași. La data de 28.08.2025 Eugeniei Sărăteanu în cadrul BP Strășeni i-a fost adusă la cunoștință prevederile ordonanța de protecție emisă de către Judecătoria Ungheni din 20.08.2025. Deoarece BP Strașeni nu dispunea pe moment de echipamente electronice, agresoarei i-a fost instalat echipamentul de monitorizare de către inspectorul principal din cadrul Direcției Monitorizare Electronică a Inspectoratului Național de Probațiune A. Dumitrașco. Agresoarei s-a adus la cunoștință și explicat că conform art.320[1] CodpPenal poartă răspundere atât pentru deteriorarea intenționată a echipamentului electronic cât și pentru încălcarea obligațiilor ce le are conform ordonanței de protecție. I-au fost citite în glas respectivele obligații ce le are, Eugenia a primit o copie a ordonanței și încheierii la mână, a semnat angajamentul, obligațiile. Ultima a scris un angajament în formă liberă, prin care se obligă să respecte obligațiile impuse de instanță, toate actele contrasemnate de ea (f.d.35-37);
- **datele de fapt constatate prin procesul-verbal de examinare din 21.11.2025**, prin au fost examinate capturile de ecran cu mesaje text și înregistrări audio nr. de tel expeditor *****și *****, ridicate prin procesul verbal de ridicare din 11.09.2025 (f.d.66-69);
- **datele de fapt constatate prin procesul-verbal de examinare *din* 10.11.2025**, prin care au fost examinate copii de pe încheierea din 20.08.2025 și ordonanța de protecție (f.d.52);
- **datele de fapt constatate prin procesul-verbal de examinare din 10.12.2025***,* prin care au fost examinate copii de pe următoarele acte: „Angajament din 20.08.2025„ , „Angajament privind monitorizarea electronică din 28.08.2025”, „Obligație din 28.08.2025”, „Angajament din 26.08.2025”. (f.d.61).

<u>Încadrarea juridică a faptei reţinute de instanţă în sarcina inculpatei</u>

11. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăţia inculpatului în fapta imputată.*
12. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatei, **Eugenia SĂRĂTEANU**, a faptei imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictualității.
13. Instanța de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpată.
14. Instanţa reiterează că jurisprudenţa CEDO a statuat în cauza “Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs. Allemagne din 17.01.2001” că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure că drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces

echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

15. Relativ la cele reținute, instanța notează că declarațiile inculpatei, precum și celelalte probe cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpata, **Eugenia SĂRĂTEANU**, nu a executat intenționat măsurile din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie stabilite de instanța de judecată.
16. Inculpata, **Eugenia SĂRĂTEANU,** este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii imputate.
17. Cu referire la poziția inculpatei, **Eugenia SĂRĂTEANU**, instanța de judecată reține că ultima a recunoscut vina integral.
18. Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată consideră că vinovăția **Eugeniei SĂRĂTEANU** a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile ei corect au fost calificate de către acuzatorul de stat potrivit art.320[1] Cod penal care se referă la *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului</u>

19. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88." CEDO a statuat că " (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
20. Instanţa la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei ţine cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal şi anume de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
21. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni,*

cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor, iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşrii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

22. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*, iar potrivit alin.(2), *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul*. *O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.
23. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.
24. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
25. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ţine cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispoziţiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

26. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârsite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
27. Conform alin.(1) art.364¹ Cod procedură penală, *până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, iar potrivit alin.(7) art.364¹ Cod procedură penală, *în caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător* (…)".
28. Conform prevederilor alin.(1) art.80¹ Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*
29. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.320[1] Cod penal prevede ca sancțiune *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani* și se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.
30. Reieșind din prevederea precitată, limitele pedepselor prevăzute de art.320[1] Cod penal, pentru inculpată vor constitui: *neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 150 de ore sau cu închisoare de la 3 luni până la 3 ani*.
31. Astfel, instanța menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatei, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către **Eugenia SĂRĂTEANU** este mai puțin gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatei şi comportamentul acesteia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acesteia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovata îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
32. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatei și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol al acesteia, conduita bună a inculpatei anterior și pe parcursul cercetărilor.
33. Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală a **Eugeniei SĂRĂTEANU** conform art.76 Cod penal, nu au fost stabilite.
34. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76

alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

35. Circumstanța ce agravează răspunderea penală a **Eugeniei SĂRĂTEANU** conform art.77 Cod penal, este săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.
36. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatei, instanţa va lua în consideraţie caracterul şi gradul pericolului social al infracţiunii săvârşite, personalitatea inculpatei.
37. Astfel, examinând personalitatea inculpatei, s-a stabilit că **Eugenia SĂRĂTEANU** anterior a fost condamnată inclusiv pentru infracțiune similară, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.
38. În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatei, să o rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, consideră că corectarea şi reeducarea inculpatei este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie şi eforturile depuse de autorităţile statului în vederea contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpata va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.
39. Reieşind din cele expuse mai sus, din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, instanţa conchide că corectarea şi reeducarea inculpatei, **Eugenia SĂRĂTEANU,** se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
40. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatei, care a comis anterior infracțiuni similare, a declarat că nu dorește să i se aplice pedepsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece are copii minori, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatei a unei pedepse sub formă de închisoare.
41. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar pentru femei, or potrivit art.72 alin.(6) Cod penal *femeile condamnate execută pedeapsa închisorii în penitenciare pentru femei*.
42. Instanța consideră inoportună aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece **Eugenia SĂRĂTEANU** în ședința de judecată a declarat că nu dorește să i se aplice pedepsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece are copii minori.
43. În conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele*

condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (2) Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

44. Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatei, **Eugenia SĂRĂTEANU,** ţinând cont de faptul că nu are antecedente penale, a recunoscut vina integral, se căiește sincer, a solicitat judecarea cauzei penale pe paza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, instanţa de judecată apreciază că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, stabilită acesteia nu este raţională, și că aceasta merită o șansă de a demonstra că corectarea ei este posibilă fără punerea în executare a pedepsei, motiv pentru care, potrivit prevederilor art.art.89 alin.(2) lit.a) şi 90 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar de a dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatei, **Eugenia SĂRĂTEANU**, cu acordarea posibilităţii ca în perioada de probaţiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.
45. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
46. Luând în calcul argumentele indicate mai sus, deoarece implicarea condamnatului în mediul carceral şi neacordarea acestuia a unei şanse de corectare, ar fi în măsură să afecteze iremediabil valorile sociale şi morale ale acestuia, instanţa de judecată apreciază că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatei, **Eugenia SĂRĂTEANU**, pe o perioadă de probațiune, cu acordarea posibilității acesteia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, să îndreptăţească încrederea ce i s-a acordat, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecinţele negative ale izolării de societate a inculpatei.

47. Raționamentul aplicării prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana inculpatei și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovata își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei precum și comportarea sinceră în cursul procesului.
48. În acest sens, reieşind din considerentele că inculpata se căiește sincer de cele comise, a insistat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acestei pedepse ar fi prea severă şi lipsită de indulgenţă în raport cu circumstanţele cauzei, găsind astfel de cuviinţă că pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea inculpatei, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea celei din urmă, cât şi a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ţine cont atât de principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod denal, cât şi de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*
49. Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpată, de personalitatea acesteia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatei precum şi de prevenire a săvârșirii altor infracţiuni.
50. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

<u>Măsura preventivă</u>

51. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
52. Având în vedere aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, instanţa va aplica inculpatei până la devenirea definitivă a sentinței măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.
53. Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.80[1] Cod penal, 364[1], 340, 384-385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

condamnă:

Eugenia SĂRĂTEANU se recunoaşte vinovată de comiterea infracţiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal și i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită **Eugeniei SĂRĂTEANU** prin prezenta sentinţă se suspendă condiţionat pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an şi nu va fi executată dacă inculpata în perioada de probațiune nu va comite noi infracțiuni şi prin

comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat, totodată, obligând-o pe **Eugenia SĂRĂTEANU** să să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta și să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent.

Până la devenirea definitivă a sentinței se aplică în privinţa **Eugeniei SĂRĂTEANU** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul
Anatolie RUSU